

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et led i regeringens forslag om en gennemgribende omlægning af skattesystemet. Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove (Skatteomlægning).

Vedrørende de grønne afgifter under ét henvises til bemærkningerne til ændringsforslaget vedrørende lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Det foreslås gradvist at forhøje afgiften på kul således, at kulafgiften tilnærmes afgiften på olie og gas omregnet efter energiindhold.

Kulafgiften vedrører husholdningerne og ikke-momsregistrerede erhverv, idet momsregistrerede virksomheder har mulighed for at få afgiften godtgjort.

Energiafgifterne på de vigtigste brændsler udgør:

		kr/GJ
Fyringsolie	149 øre/l	41,5
Fuelolie	166 øre/kg	40,9
Petroleum	149 øre/kg	42,8
Kul	690 kr./ton	27,7
Jordoliekoks	690 kr./ton	22,0
Brunkul	505 kr./ton	27,6
Elektricitet*)	27 øre/kWh	27,0
Elvarme*)	23,5 øre/kWh	23,5

*)Omregnet til bruttoenergiindholdet i de brændsler, der bruges til fremstilling af elektricitet.

Ud over energiafgifterne opkræves CO₂-afgift.

Den samlede forhøjelse af kulafgiften vil i 1994-1998 udgøre følgende:

	Stenkul kr./ton	Jordolie- koks kr./ton	Brunkul kr./ton
1995	80	155	65
1996	170	310	130
1997	260	465	195
1998	350	621	259

I 1998 vil afgifterne være steget til 1.040 kr. pr. ton kul, 1.311 kr. pr. ton jordoliekoks og 764 kr. pr. ton brunkul. Omregnet til afgift pr. energienhed vil satsene være 41,8 kr. pr. GJ svarende til afgiften på olie og gas samt elektricitet, jf. ændringsforslaget til elafgiftsloven.

Den nuværende meget betydelige forskel mellem afgifterne af olie og gas samt kul og el opstod i forbindelse med afgiftsforhøjelserne i 1986. Disse afgiftsforhøjelser udlignede prisfaldene for de forskellige energivarer. Da oliepriserne faldt væsentlig mere end kulpriserne, blev olieafgiften forhøjet tilsvarende mere.

Den nuværende afgiftsforskel er således historisk betinget og ikke hensigtsmæssig.

Opfyldelsen af regeringens miljøforudsætninger forudsætter, at der tages nye initiativer.

Kul anvendes især i kraftvarmeværker og i fjernvarmeværker.

Indtil midten af 1980'erne blev en række fjernvarmeværker omlagt til kul, idet kul var væsentlig billigere end olie. Denne udvikling blev standset af et forbud mod at etablere nye kulfjernvarmeværker.

I henhold til regeringens energipolitik skal de nuværende kulfjernvarmeværker omdannes til decentrale kraftvarmeværker, der skal anvende naturgas og i visse tilfælde vedvarende energi.

Forslaget vil gøre det attraktivt hurtigere at omstille fjernvarmeværkerne til naturgas mv. på frivillig basis og dermed medføre en mærkbar miljøforbedring, idet miljøbelastningen fra et kul-fjernvarmeværk er større end fra et naturgasbaseret kraftvarmeværk.

Den nuværende afgiftsbelastning ved anvendelse af fjernvarme fra et kulfyret fjernvarmeværk for en husholdning i énfamiliehus udgør ca. 4.300 kr. i kulafgift med moms og ca. 1.500 kr. i CO₂-afgift af kul med moms. Den samlede afgift er således ca. 5.800 kr. Dette kan sammenlignes med afgiftsbelastningen ved opvarmning med individuelt oliefyr, hvor afgiftsbelastningen med moms er på henholdsvis ca. 5.200 kr. og ca. 900 kr. i henholdsvis olieafgift og CO₂-afgift. Når kulafgiften i 1998 er fuldt tilpasset